

lighed til den, siden de have talt her i Dag. Den ærede Indleder (S. Bojesen) har jo erkeudt, at Marinen spiller en vigtig Rolle for Landet, og derom kunne vi sikkert alle være enige. Han fortsatte derefter med at omtale Marinens Opgaver. Jeg skal ikke komme ind paa storpolitiske Betragtninger, saa meget mere som disse Opgaver vel vilde blive betroede Udvalget naar Sagen kommer til Behandling her. Jeg tror, at disse Opgaver til Dels ere af fortrolig Natur lige saa vel som Personellet. Et bedre Materiel er selvfølgelig som den ærede Indleder omtalte, ønskeligt, og kan man ikke faa det, tror jeg, vi vilde være ham meget taknemmelige derfor. Det er dog et Spørgsmaal, om Bevillingsmyndighederne vilde gaa med til at skaffe dette bedre Materiel, og jeg tror ikke, man kan behjælpes den højtærede Marine-minister, at han ikke ordnaget videre med Udviklingen, end det er til Dato. Jeg kan være meget enig med det ærede Medlem i, at det kunde være meget ønskeligt, om Udrustningskontoen var større, og at altsaa § 9 blev fortrudt sine Konsekvenser, saa at vi fik en virkelig Udrustning, der omfattede 1200 Mand i 6 Maanedere, hvilket vi jo nu langtfra have. Jeg vil dog sige, at et godt Personel kan opstede udrette meget med et mindre godt Materiel, og det er derfor ganske rigtigt, at den højtærede Minister har sin Opmærksomhed henvendt paa at udvise Personellet saaledes, at det kan betjene det forhaandenværende ganske vist mindre gode Materiel paa saa fuldstændig en Maade som muligt. Dertil sigter det foreslagte Lovforslag. I § 6 b. foreslaas der at anvende omtrent 70 Mand gaar til Uddannelse ved Sømineforpjets 7 Uddeleliger i omtrent 7 Maanedere til Søminører. Det er noget forfælskeligt fra hvad der nu finder Sted, idet man nu har 50 Søminører til Tjeneste i 6-16 Maanedere. Den foreslaaede Forandring anser jeg for i høj Grad retfærdig og gaarlig. Det har efter mit Sten været en stor Uretfærdighed at holde Søminørerne inde i 16 Maanedere, og jeg tror, man vil kunne opnaa et lige saa godt Resultat ved, som der her er foreslaaet, at udele disse 70 Mand i to Hold à 35 og nu lade dem tjene i 7 Maanedere. I § 8 foreslaas det at skabe en ny „Holmens faste Stof“. Jeg tror, at dette Forslag fortjener den største Tilslutning, idet det som der ogsaa er gjort opmærksom paa i Motiverne, ved de Navigeringsmidler, som vi have nu, ikke kunne gøre Regning paa, at det befare Mandstab

straks møder med Kendskab til det forhaandenværende Materiale, saaledes som man kunde i tidligere Tider, da Navigeringsmidlerne vare ens i Koffardskibe og Orlogsskibe. Dertil kommer, at det er aldeles nødvendigt at have et ordnet Signalkorps om Bord, og det er vel ogsaa det, hvortil man navnlig har sigtet ved i Forbindelse med en Udvidelse af Matros-Underofficerskorpsen at skabe et virkelig brugeligt Signalkorps om Bord i Skibene. Jeg skal her i Forbigaaende gøre opmærksom paa, at Lærlinge-Institutionen til Dels vil forsvinde ved den foreslaaede Forandring af Lærlinge-Institutionen. De have tidligere ved Fordeling i Flaagmandsbatter gjort Signaltjeneste om Bord. Det vilde være overordentlig heldigt at saa en saadan fast Stof, og en Tjenestetid paa 4 Aar maa ogsaa anses for at være til Gavn. Med Henhyn til Forslaget om Udvidelse af Flaadens Kammer skal jeg sige, at om Fordeelingen af Personellet inden for Kammerne kan man først udtale sig, naar de fortrolige Meddelelser om Mobiliseringsplanerne foreligge. Jeg kan ganske vist give den ærede Indleder Ret i, at den giene Motivering af Forslaget om at indføre Institutionen Kommandørkaptajner: at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Hærens og Flaadens Officersgrader, ikke er fuldstændigørende. Jeg kan dog ikke sige, om vi kunne undvære disse Kommandørkaptajner — naar de forlanges, maa de vel være nødvendige —, men jeg vil fremhæve, at jeg ligesom den ærede Indleder finder, at vi lige saa lidt kunne undvære Kaptajn-Løjtnantsklassen. De ældre Løjtnanter have saa mange ansvarfulde Poster om Bord, at det nødvendiggør, at de virkelig have en højere Charge end de yngre Officerer, baade som Næst-Kommanderende i Skibene og som yngre Skibskøber. Derfor, behøver man jo ikke at udvide Kammerne, man kan nemlig lade en Del af de ældre Premier-Løjtnanter titulere Kaptajn-Løjtnanter og altsaa give dem en højere Charge. Institutionen „Reserve“ finder jeg ogsaa højt formaalstjenlig, men mener dog, at den Maade, hvorpaa man uddanner Reserveløjtnanter, ikke er fuldstændig tilfredsstillende. Jeg vilde foretrække, at man paa Søofficersskolen uddannede saa mange Kadetter, som det er tilladt efter § 30 i sin fulde Udstrækning, at man lod de Kadetter, som man ikke havde Brug for til Udfyldning af de faste Kammer, gaa over i Reserven som Reserveløjtnanter, og at man lod dem avancere i Reservecorpsen. Af de forskellige Korps: Artillerikorpsen, Matroskorpsen, Sømineforpjet og Maskinforpjet, er det jo særligt de to sidstnævnte, som trænge til en Udvidelse,